

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma

Program liturgic

◆ **Duminică, 26 septembrie**
08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie
18.00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ **Joi, 30 septembrie**
18.00 Slujba Vecerniei

◆ **Vineri, 1 octombrie**
08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie
Nu se mai oficiază Slujba Sfântului Maslu

◆ **Sâmbătă, 2 octombrie**
07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie
18.00 Slujba Vecerniei

Pilde cu tâlc

Într-o școală de la țară, la ora de religie, un copil l-a întrebat pe preot, care le vorbea despre milă, ca despre prima virtute pe care trebuie să o avem neapărat ca să ne mântuim:

– Părinte, dar eu, care sunt sărac și nu am ce dăru, cum să fac eu milostenie? Dacă așa avea și eu mai mulți bani, așa da cu dragă inimă, dar așa...

– Fiule, nu asta înseamnă mila. Uite, de exemplu, ieri dimineață, plecând cu treburi, am văzut-o peste drum pe mama ta, ieșind din curte și ajutând până acasă o bătrână, ce se ostenea cu o legătură de lemne. Mai târziu, am zărit-o iarăși îndrumând un călător ce se rătăcise și, chiar dacă nu l-a putut ospăta, un sfat bun și o cană cu apă rece s-au găsit și pentru el. Când vecina de alături a plecat în târg cu treburi, i-a lăsat în grijă copilul cel mic. Spre seară, când doi săteni se certau în drum, a ieșit și, cu vorbe frumoase, i-a împăcat. Vezi tu, acum, ce este mila? Chiar dacă nu ai bani să dai și celorlalți, nimic nu te împiedică să-i ajuti cu atât cât poți. Nu trebuie să dai din buzunar, ci din suflet.

„Cu un bănuț dăruit, poți cumpăra cerul. Nu fiindcă cerul ar fi atât de ieftin, ci fiindcă Dumnezeu este atât de plin de iubire. Dacă n-ai nici măcar acel bănuț, atunci da un pahar cu apă rece!” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

În săptămâna care s-a încheiat, pe 20 septembrie s-au împlinit **155 de ani de la nașterea poetului George Coșbuc**, consacrat și ca autor de poezie religioasă. În memoria sa, reproduc mai jos două astfel de poezii, din volumul „Întrebări despre Dumnezeu”, volum pe care l-am primit în dar la începutul acestui an din partea familiei Acad. Prof. Dan și Elena Precupanu, cărora le adresez încă o dată respectuoase mulțumiri.
Pr. Mihai Mărgineanu

Iedera

Iedera care se-ntinde
Pe pământ, rămâne slabă,
Toți o sfarmă cu piciorul
Și ea veștejește-n grabă.
Dar când iedera se-nalță
Tot mai sus și mai umbroasă,
Cine-o vede, o iubește,
Lăudând-o că-i frumoasă.

Astfel, omul cum rămâne
Numai pe pământ cu gândul,
Toți îl ocolesc, cu mâna
De departe arătându-l.
Dar când omul își înalță
Gândul către cer mereu,
Îl iubește toată lumea
Și-l ajută Dumnezeu.

Dumineca

Dumnezeu a cuvântat:
„Șapte zile-n săptămână
Eu v-am dat.
Șase zile-s de lucrat,
Da a șaptea să vă fie
Sfântă, cum mi-a fost și Mie!”

Șase zile vei munci
Pentru pâinea ta de hrană;
Dar o zi,
Omule, vei odihni,
Dându-Mi ce Mi se cuvine:
Mă vei preamări pe Mine!”

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a optsprezecea după Rusalii

Evangelia Duminicii A optsprezecea după Rusalii Ev. Luca 5, 1-11 (Pescuirea minunată)

În vremea aceea Iisus ședea lângă lacul Ghenizaret și a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Atunci El, urcându-Se într-una din corăbii, care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat și, șezând în corabie, învăța din ea mulțimile. Iar când a încetat să vorbească, i-a zis lui Simon: Îndepărtează-o la adânc și lăsați în jos mrejele voastre ca să pescuiți. Și, răspunzând, Simon a zis: Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic n-am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele. Și, făcând ei aceasta, au prins mulțime mare de pește, încât li se rupeau mrejele. De aceea, au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie să vină să-i ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se scufunde. Iar Simon-Petru, văzând aceasta, a căzut în genunchi, înaintea lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos! Căci spaimă îi cuprinsese, pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuirea atâtor pești. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni. Și, trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.

Vineri, 1 octombrie: Acoperământul Maicii Domnului

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Precurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând: Aliluia!

Din Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului

Sfântul Neagoe Basarab este serbat în această duminică. Întru cinstire și luare-aminte, reproducem un fragment din opera sa :

Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Theodosie - Fragment -

„Pentru acéia, frații miei, nu vă împletecireți în lucrurile lumii aceștia, ca să vă puteți spăsi. Ce te ține de dreptate și de adevăr și de dragoste și de frica lui Dumnezeu, și fii blând și nepizmătareț și ascultătoriu și răbdătoriu, și urăște cuvintele cele grozave și scârnavă, și vei vedea pre Dumnezeu! Fieți drag a te ruga de-a pururea, și ți să va lumina inima și va vedea pre Dumnezeu. Uraște pohta bucatelor, ca să nu te încungiure cumva patemile amalicului. Fii treazv în rugăciuni, ca nu cumva să te mănânce hiara. Fugi de vin, ca să nu te scapi de veselii lui Dumnezeu. Iubéște săracii, ca să fii miluit. Pentru acéia iubéște sfînții, ca să te tragă pohta lor cătră bunătați. Adu-ți aminte adeseori de moartea ta, și nu vei greși mult lui Dumnezeu. Adu-ți aminte de împărăția ceriului, ca să te ducă cătră dânsa pohta ei. Adu-ți aminte de matca focului și de muncile cele cumplite, ca să urăști lucrurile cele réle. Fii gata în toate zilele de întâmpinarea lui Hristos, că fără de véste va să vie. În toate zilele te socotéște de ce poruncă de ale lui Dumnezeu ești lipsit și totdeauna cugetă ce pohtă de ale trupului ai omorât și dă laudă lui Dumnezeu că pentru a lui milă fu acéia. [...]

A cugeta omul totdeauna cele cerești face dragoste cu Dumnezeu, iar grijile lumii aceștia gonescu facerile cele de bine. Cela ce-și păzéște gura, acela-și rădică mintea sus la Dumnezeu. Vorbele cele multe ațâță urgie și mânie. Cel ce face pre voia vecinului, semnează că mintea lui véde bunătațile, iar cel ce-și face voia sa, semnează neînțelepție. Învățătura cea cu frică păzéște sufletul de

toate răutățile. Vorbele cele lămești întunecă sufletul, iar iubirea lucrurilor lumii aceștia dezlupește gândul și cugetul de la Dumnezeu. Cel ce n-are îndârjire, acela véde pre Dumnezeu. Cela ce nu-și va ispovedi cugetele, semnează și arată că cearcă această slavă dășartă și spurcată; iară cel ce le va ispovedi la duhovnic, acela va goni pohtele. Că cum mănâncă rugina pre hier, așa mănâncă și pre om slava cea omenească, deaca i să va lipi inima de dânsa. Și cum să înfășură volbura sau curpenul de viță și piarde roada ei, așa, fătul mieu, piarde trufia și mândrețele roada împăratului sau a domnului. Că plecăciunea cea înțeleaptă iaste mai întâi de toate bunătațile. [...]

Și de-ți vei aduce aminte că are cineva vreo părere rea pre tine, iar tu nu fii nebăgătoriu de seamă de acéia, ci pasă și te împacă cu dânsul. Și te păzéște să nu te treacă vreun ceas fără de rugă, că acéstea aduc lumina în suflet. Și de ai făcut lucruri bune, tu nu te lăuda, iar de ai făcut răutăți multe, nu te îngrija de tot, ce numai să te părăsești să nu mai faci și te vei spăsi. De te vor învierșuna cugetele cele réle, tinde cătră Dumnezeu rugăciuni neîncetateșite vaodihni de dânsule. Iar de te vor birui pohtele și pizmele pre inima ta, tu îți ado aminte că toți suntemu mădularile lui Hristos, și toată cinstea și ocară vecinilor noștri a noastră iaste, și vor fugi de la tine. [...]

Acéstea toate le socotéște și le gândéște și cu cele bune te îngrădește, iar cele réle tu le leapădă. Însă nu le vei putea socoti, deaca nu vei face cu dreptate lucrurile lui Dumnezeu. Că mai întâi de toate iaste tăcérea. Deci tăcérea face oprire, oprirea face umilință și plângere, iar plângerea face frică, și frica face smerenie. Smerenia face socoteală de cele ce vor să fie, iar acea socoteală face dragoste, și dragostea face sufletele să vorbească cu îngerii. Atuncea va pricépe omul că nu iaste departe de Dumnezeu [...].”

Sfânta Cruce – importanță și semnificații (II)

(continuare din numărul trecut)

Crucea ca semn de închinare. Însemnarea cu Sfânta Cruce este un gest liturgic cunoscut chiar din vremea Sfinților Apostoli, la început într-o formă mai simplă. Iudeii și păgânii care intrau în creștinism prin Taina Botezului și a Mirungerii erau însemnați/pecetluiți cruciș pe frunte, cu degetul arătător. Cu timpul, semnul a primit forma de astăzi, folosind toate degetele mâinii drepte: inelarul și cel mic, lipite de podul palmei (simbolizând faptul că Hristos este Dumnezeu și Om), iar primele trei degete împreunate (închipuind Sfânta Treime). Rostim *În numele Tatălui și ne însemnăm la frunte; și al Fiului și ne însemnăm la piept; și al Sfântului Duh*, însemnând, de la dreapta la stânga, cei doi umeri; *Amin* – lăsând mâna jos. Semnul Crucii trebuie făcut corect, fără grabă, cu evlavie cuvenită.

Când ne închinăm? În toate împrejurările potrivite: la sfintele slujbe, la rostirea rugăciunilor, la culcare și când ne sculăm, înainte și după masă, când trecem pe lângă o biserică sau o troiță, când suntem ispitiți sau speriați de un duh rău etc. Pe scurt, *la fiecare pas și la fiecare faptă* – cum spune Tertulian, un scriitor creștin din secolul al III-lea (De corona militis). Este *semnul prin care ne despărțim cei credincioși de necredincioși și ne recunoaștem* (Sf. I. Damaschin, Dogmatica). Întâlnim adesea întrebarea: de ce ortodocșii se închină de la dreapta la stânga și catolicii invers? Tot pe scurt: sunt tradiții diferite, datorită schismei. Practic, semnul Crucii se făcea la fel până prin secolul al XIII-lea. Fără să criticăm practica romano-catolică, vom respecta, desigur, tradiția noastră. Detaliile închinării au importanța lor, fără îndoială, dar mai importantă decât forma este atitudinea închinării/însemnării: cu credință, nădejde, evlavie, smerenie etc.

Crucea – cale/misiune. Acest aspect se leagă de cunoscuta chemare a Mântuitorului: *Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie* (Mc 8, 34). La modul general, știm că fiecare om este chemat de Dumnezeu pe calea creștină a desăvârșirii. La modul concret, fiecare trebuie să răspundă acestei chemări. *Crucea vieții* nu înseamnă doar necaz și suferință, ci și *misiunea vieții personale*, împlinită în familie, la locul de muncă, în lume etc., cu bună credință, hărnicie și conștiinciozitate. Cu sacrificii de tot felul, inclusiv cel suprem, la nevoie, după exemplul desăvârșit al Mântuitorului.

Locul Crucii în cultul ortodox este marcat de sărbătorile închinare ei (două cu cruce roșie: Înălțarea – 14 sept. și Duminica a III-a din Postul Mare; una cu cruce neagră: Scoaterea Sfintei Crucii – 1 aug.). Marcat, de asemenea, prin faptul că nici o slujbă nu se face fără prezența Crucii, ca obiect și ca

semn de închinare, mai ales atunci când se invocă Sfânta Treime, Maica Domnului, sfinții. Vorbind de *cult*, trebuie să-l avem în vedere și pe cel particular: închinarea și însemnarea cu Sfânta Cruce, însoțește toate rugăciunile creștinului, din pruncie până la mormânt.

Rătăcirile neoprotestanților

Neoprotestanții (și protestanții, în general) nu aduc cinstire Sfintei Crucii, după cuviință, după cum nu cinstesc nici sfinții, icoanele, moaștele. Motivația lor și răspunsul ortodox ar necesita un spațiu pe care nu-l avem acum, dar îndemnăm a se citi amănunte în cartea părintelui Cleopa, *Despre credința ortodoxă*. Interesant și interesat, este faptul că în ultimele decenii se observă și la ei semnul Crucii zugrăvit sau lipit pe casele lor de adunare. Socotim gestul ca pe o recunoaștere publică a importanței Sfintei Crucii, chiar dacă neoficială încă, din punctul lor doctrinar de vedere.

Asociem cinstirea Crucii cu cinstirea sfinților, a icoanelor, a Sfintelor moaște, pe care, din păcate, neoprotestanții le ignoră acum, în pofida Tradiției Bisericii nedespărțite și a unor hotărâri sinodale din vremea când creștinii erau una. Sinodul al VII-lea, 787: *Noi păzim cuvintele Domnului, cuvintele apostolești și proorocești, prin care am învățat să cinstim și să preamărim, mai întâi pe cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, pe sfintele puteri îngerești, pe apostoli, pe prooroci, pe martirii cei măriți, pe sfinții părinți purtători de Dumnezeu și pe toți bărbații cei sfinți și să cerem mijlocirea lor... Cine nu mărturisește că toți sfinții cei care au plăcut lui Dumnezeu, atât cei dinainte de lege, cât și cei de sub har, sunt vrednici de cinste după trup și după suflet, ori nu fac rugăciuni către sfinți, să fie anatema. Iar când spunem sfinți, cinstim și ceea ce este legat de ei: icoane, moaște etc.*

Binefacerile cinstirii Sfintei Crucii

(Bucură-te) ridicarea celor căzuți, îndreptarea celor robiți de patimi, sprijinirea sârmanilor, apărătoria deznădăjduților, doctorul celor ce bolesc, veselie sufletului (Acatistul Sf. Crucii).

În același timp, crâmpie din mărturisirea inspirată a Sf. Ioan Damaschin: *Crucea este pavăza, arma și trofeul împotriva diavolului. Este scularea celor căzuți, sprijinul celor statornici, reazemul celor slabi, toiagul celor păstoriți, călăuza celor convertiți, desăvârșirea celor înaintați, mântuirea trupului și a sufletului, izgonitorul răutăților, pricinuitoarea bunătaților, distrugerea păcatului, răsădă învierii, pomul vieții veșnice* (Dogmatica, IV, 11).

Aplicarea învățăturilor despre Sfânta Cruce înseamnă recunoștință față de jertfa Mântuitorului de pe Golgota, printr-o închinare corectă, prin credință în puterea ei de mântuire și prin mărturisire liturgică, dimpreună cu întreaga suflare creștină: *Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o mărim! (Înălțarea Sfintei Crucii, Laude)*.

Pr. Florin-Aurel Călugăru